

13 Αυγούστου 2014

Μήνυμα του Ποιμενάρχου μας κ.Παύλου, επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου 2014

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

ελληνική δημοκρατία

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ 2 - 166 73 - ΒΟΥΛΑ Τηλ. 210-9658849 fax: 210- 9657210

Άριθμ. Πρωτ. 834 Έν Βούλα τῆ 1η Αύγούστου 2014

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 2014

Πρός

τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ,

Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

«Πεποικιλμένη τῆ θεία δόξη,

ἡ ἱερά καί εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς».

Ἡ ὕμνολογία τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς,

μέ αὐτόν τόν δοξολογικόν πρὸς τὴν Παναγία τρόπο, δίνει ἕναυσμα στήν πανήγυρι.

Μέσα στά τροπάρια τῆς ἑορτῆς,

δέν διατυπώνεται ἀόριστα

κάποια θρησκευτικὴ πίστη,

ἀλλὰ ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας,

γιά τὴν Παναγία .

Ἄλλο πράγμα εἶναι νά μιᾶμε γιά θρησκεία, κι ἄλλο πράγμα νά ὁμιλεῖ μέσα στήν καρδιά μας, ἡ πίστη καί ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας.

Τά τροπάρια τῆς κάθε ἑορτῆς, καί τά τροπάρια τώρα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, δέν εἶναι ἀπλῶς θρησκευτικοὶ ὕμνοι,

ἀλλὰ εἶναι τροπάρια τῆς λατρείας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Καταβασία τῆς πρώτης ὠδῆς τῆς ἑορτῆς

ἀκούεται σάν ἓνα γνώριμο δημοτικὸ τραγούδι:

«Πεποικιλμένη τῆ θεία δόξη, ἡ ἱερά καί εὐκλεῆς,

Παρθένε, μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο,

πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς...».

Ἡ ἁγιασμένη μορφή τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας,

ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

ἔλεγε πῶς τά τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας,

εἶναι τά τραγούδια τοῦ Θεοῦ.

«Στολισμένη μέ τῆ θεία δόξα, ἡ ἱερὴ καί δοξασμένη

Παρθένε, μνήμη σου, σύναξε όλους τούς πιστούς,
για νά γιορτάσουν μέ χαρά...».

Οί πανηγύρεις τῆς Ἐκκλησίας,
εἶναι οἱ συνάξεις τῶν πιστῶν στή μνήμη τῶν προσώπων
καί τῶν γεγονότων τῆς πίστεως,
ὄχι κάποιων ἰδεολογιῶν ἢ πολιτικῶν σχημάτων,
ἀλλά τῶν προσώπων καί τῶν γεγονότων.

Ἡ Ἐκκλησία δέν ἐορτάζει τήν ἐλευθερία,
ἀλλά τόν Ἅγιο Ἐλευθέριο,
ὄχι τήν εἰρήνη, ἀλλά τήν Ἁγία Εἰρήνη,
ὄχι τήν Μητέρα, ἀλλά τόν Εὐαγγελισμό
καί τήν Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
ὄχι τόν ΟΗΕ καί τίς ἔνοπλες δυνάμεις,
ἀλλά τό Πάσχα, τά Χριστούγεννα καί τίς οὐράνιες δυνάμεις.

Ἡ Ἐκκλησία δέν προσφέρει κάποια
θεωρητική καί ἰδεολογική διδασκαλία,
ἀλλά κήρυγμα γεγονότων καί πράξεων ζωῆς,
τοῦ βίου τῶν Ἁγίων, τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Θεοτόκου.

Στήν Ἐκκλησία ἡ ἀγιότητα
δέν εἶναι μία ἀφηρημένη ἔννοια,
ἀλλά ὑπάρχουν ἅγιοι ἄνθρωποι.

Δέν προβάλλεται μιά ἀόριστη πίστη,
σέ κάποιο «ὑπέρτατο ὄν», ἀλλά ἡ πίστη,
στήν Ἁγία καί Ὁμοούσιο καί Ζωοποιό καί Ἀδιαίρετη Τριάδα.

Ἄς ἀκολουθήσουμε γιά λίγο,
τόν βιωματικό ρυθμό μερικῶν τροπαρίων τῆς ἐορτῆς,
πού μᾶς καλοῦν σέ ἀγιασμένη πράξη ζωῆς.

«Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἄγνη».

Ὅπως ὁ Χριστός νίκησε τόν θάνατο,
ἔτσι καί ἡ Θεοτόκος,
μέ τήν ἀγνότητα καί καθαρότητά Της , νίκησε τόν θάνατο.

Γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης:

«Τή φύση τήν ἀνθρώπινη τή νίκησες,
κατά τή διάρκεια τῆς ζωῆς σου,
καί στό θάνατό σου μιμήθηκες τό Χριστό».

Κεντρικό μήνυμα τῆς ἐορτῆς,
ἀναδεικνύεται ἡ νίκη πάνω στό θάνατο.

«Ἡ δημιουργική, καί συνεκτική τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καί δύναμις, ἀκλινη

ἀκράδαντον,
τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ». Ὅσοι σήμερα τιμοῦν τὴν Παναγία, μένουν ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό, πού εἶναι «Θεοῦ δύναμις καί Θεοῦ σοφία» (Α΄Κορ. 1,24), καί ἀποκτοῦν σταθερότητα στήν πορεία τῆς ζωῆς τους. Στό πρῶτο κεντρικό μήνυμα τῆς ἑορτῆς, πού εἶναι ἡ νίκη ἐπί τοῦ θανάτου, προστίθεται καί ἡ νίκη πάνω στίς ταραχές τοῦ βίου μας.

«Ἴταμῶ θυμῶ τε καί πυρί, θεῖος ἔρωσ ἀντιταπτόμενος,
τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε,
τῷ θυμῷ δὲ ἐγάλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ». Ἡ Παναγία, ἐπειδὴ ἀγαποῦσε τόν Θεό, εἶχε θεόπνευστη λογική καί ὑπερέβαινε τή φθαρμένη λογική τοῦ κόσμου, πού εἶναι γεμάτη ἀπό θυμό καί ὀργή. Στό σημεῖο αὐτό προβάλλεται τό ξεπέρασμα τῆς φθαρμένης λογικῆς τῶν διανοητῶν τοῦ κόσμου.

«Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καί πληρωθήσεται Πνεύματος, καί λόγον ἐρεύξομαι τῆ Βασιλίδι Μητρί».

Ἡ Παναγία εἶναι τό πρότυπο τοῦ ἀνθρώπου, πού ἔγινε κατά χάρη ἀναμάρτητος καί κάθε κίνηση καί πράξη του εἶναι πνευματοφόρος καί ὁ λόγος του εἶναι θεοφόρος.

Ἡ κοινωνία μας εἶναι γεμάτη ἀπό λόγια κενά καί οἱ ἄρχοντες τοῦ κόσμου, μέ λόγια στεῖρα πλανοῦν τούς λαούς καί τούς καταπιέζουν. Μέσα ἀπό τὴν ἑορτὴ προτείνεται ἡ κάθαρση τοῦ λόγου καί τῆς λογικῆς.

«Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῆ Προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε». Καλοῦνται ὅλοι ἐκεῖνοι, πού ἔχουν παρθενία νοός καί δέν ἀποδέχονται τίς προτάσεις τοῦ πειρασμοῦ, νά λειτουργήσουν μιὰ ὁμόηχο δοξολογία νίκης κατά τῶν πειρασμῶν.

Τό ἀπρόσβλητον καί ἡ παρθενία τοῦ νοός, μέσα ἀπό τή βιωματική ἐμπειρία τῆς ζωῆς τῆς Παναγίας, ἀναδεικνύονται, ὡς πρωτογενῆ στοιχεῖα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

«Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπειγόντο». Οἱ ἑορτές τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ἑορτές ὅλης τῆς κτίσεως, οὐρανοῦ

καί ἐπιγείου.

Ἡ γῆ ζεῖ τά οὐράνια καί τά οὐράνια μετέχουν στά ἐπίγεια. Ἡ ἑορτή δίνει τή μοναδική ἐμπειρία τοῦ ξεπεράσματος τῆς μοναξιάς.

Ἡ ἀπελπισία εἶναι νόσος τῶν ἀποκλεισμένων,

στά ἐπίγεια καί μόνο προβλήματα.

Λύσεις στά ἐπίγεια δέν ὑπάρχουν, χωρίς τήν ἐνατένιση τῶν ἐπουρανίων.

«Ῥήσεις Προφητῶν καί αἰνίγματα, τήν σάρκωσιν ὑπέφηναν».

Ἡ Θεοτόκος μέ τή ζωή Της, καί τή συμμετοχή Της στό ἔργο τῆς Θείας οἰκονομίας,

ἔδωσε ἀπαντήσεις στους προβληματισμούς

καί τά καθημερινά ἀδιέξοδα τοῦ κόσμου. Ἀφοῦ ὁ ἀπεριόριστος Θεός ἐχώρεσε, ἀπό

ἄκρα συγκατάβαση καί ταπείνωση, μέσα στή μήτρα τῆς Θεοτόκου,

μέ τόν ἴδιο τρόπο, μέ συγκατάβαση καί ταπείνωση,

εἶναι δυνατόν νά ἀντιμετωπίζονται τά φαινομενικά ἄλυτα λεγόμενα προβλήματα τοῦ κόσμου.

«Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι».

Ἡ ἑορτή αὐτή εἶναι παγκόσμια καί οἰκουμενική. Ἀφορᾷ ὅλους τούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου καί τήν Ὁρθοδοξία μας, πού τήν ἑορτάζει πανηγυρικά.

Σέ ἕναν κόσμο βαθιά κουρασμένο,

πού γιά ἀνάπαυση καί πνευματική ἀνάταση,

δέν προσφέρει τίποτε πέρα ἀπό τίς φθαρτές

καί αἰσθησιακές καί μόνο ψευτοχαρές,

ἡ Ἐκκλησία προσφέρει τό «σκιρτάτω τῷ πνεύματι».

Πρόκειται γιά τήν καθολική μεταμόρφωση ὅλης τῆς ζωῆς. Καί ἡ ἑορτή αὐτή, μέ κέντρο τό πρόσωπο τῆς Παναγίας,

ἀνοίγει ἀγιασμένες προοπτικές προσωπικῆς πνευματικῆς ζωῆς καί δυναμικῆς παρεμβάσεως στό κοινωνικό περιβάλλον,

στό ὁποῖο ἐμπράκτως ἀπέτυχαν οἱ κοινωνικοί καί πολιτικοί φορεῖς.

Ἄς εὐχηθοῦμε, μέ τίς πρεσβεῖες Της,

νά ἀνταποκριθοῦμε στό κάλεσμά Της,

προκειμένου νά ζοῦμε κάθε ἡμέρα, ὡς ἀληθινός λαός Της.

Μέ πατρικές ἐόρτιες εὐχές, ἐν Κυρίῳ,

Ὁ Ἐπίσκοπος καί Ποιμενάρχης Σας

† Ο ΓΛΥΦΑΔΑΣ,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ, ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ ὁ Α΄